

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

na posiedzeniu w trybie 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 stycznia 2019 r.,
sprawy **P. O.**
skazanego z art. 280 § 1 k.k. i innych
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VIII Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 10 marca 2017 r., sygn. akt XV K [...]

p o s t a n o w i ł

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego T. K.**
– Kancelaria Radcowska w B., kwotę 442,80 (czterysta
czterdzieści zł dwa i 80 gr) w tym 23% VAT, za sporządzenie
i wniesienie kasacji,
- 3) zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania**
kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 10 marca 2017 r., sygn. akt XV K [...],
uznał P. O. za winnego tego, że:

I. w dniu 26 marca 2015 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z
dwoma innymi osobami dokonał rozboju na szkodę J. R. w ten sposób, że

używając przemocy wobec pokrzywdzonego w postaci wielokrotnych uderzeń pięścią w twarz, kopnięć obutymi stopami w okolice tułowia i krocza, przez co naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo skutku z art. 156 § 1 k.k., zabrał w celu przywłaszczenia 100 zł, dowód osobisty oraz telefon komórkowy marki S. warty 50 zł z kartami operatora i pamięci, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i 64 § 1 k.k. wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności,

II. w dniu 26 czerwca 2015 r. w B., w mieszkaniu [...] przy ul. M. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi osobami, dokonał zniszczenia mienia na szkodę J. R., a to połamania dwóch gitar wartości 1500 zł, zbicia dwóch szklanych żyrandoli wartości 100 zł; uszkodzenia monitora komputerowego wartości 600 zł, zniszczenia klawiatury komputerowej wartości 20 zł i krzesła wartości 150 zł. czym spowodował straty w łącznej kwocie 2370 zł, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, to jest czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który skazał oskarżonego na rok pozbawienia wolności,

III. w dniu 26 czerwca 2015 r. w B., w mieszkaniu nr [...] przy ul. M. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi osobami, stosując groźbę bezprawną użycia przemocy, zmuszał J. R. do określonego zachowania, nakazując mu pozostać na balkonie, przy czym pozbawił go w ten sposób wolności, to jest czynu z art. 191 § 1 k.k. i 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzył karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zawarł w wyroku rozstrzygnięcia dodatkowe.

Wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VIII Ka [...], Sąd Okręgowy w B. po rozpoznaniu apelacji oskarżonego i jego obrońcy, który zarzucił błędy w ustaleniach faktycznych (czyn I i II) oraz obrazę art. 26 § 1 k.k. (czyn III) i wniósł o

uniewinnienie skazanego od czynów z pkt I i III oraz zmianę opisu czynu z pkt II przez wyeliminowanie zniszczenia 2 gitar, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia rażące naruszenie przepisów postępowania tj.:

a. art. 433 § 2 k.p.k. poprzez brak wszechstronnego i rzetelnego rozważenia zarzutów i wniosków wskazanych w apelacji przez Sąd odwoławczy i przez to brak należytej kontroli odwoławczej,

b. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., polegające na nienależytym rozpoznaniu zarzutów apelacji, co implikuje wniosek, iż w niniejszej sprawie miał miejsce tzw. efekt przeniesienia w następstwie niedostrzeżenia istniejących uchybień wyroku Sądu I instancji,

c. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., polegające na arbitralnym oraz bezkrytycznym zaakceptowaniu przez Sąd odwoławczy niewątpliwie nieprawidłowej oceny materiału dowodowego poczynionej przez Sąd I instancji i przez to brak należytej kontroli odwoławczej zastosowania art. 7 k.p.k. w toku przeprowadzonego postępowania, przy jednoczesnym ogólnikowym powoływaniu się na poprawność orzeczenia Sądu *a quo* i fragmentarycznym odniesieniu do zarzutów stawianych przez skarżącego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kolejny raz przypomnieć należy, że stronie przysługuje kasacja od wyroku sądu odwoławczego i może być uwzględniona wtedy, gdy wykaże, że sąd ten dopuścił się naruszenia prawa, naruszenie to było rażące oraz mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Żaden z tych warunków w niniejszej sprawie nie został spełniony. Podstawę takiej oceny jest konfrontacja zarzutów kasacyjnych i ich uzasadnienia z pisemnymi motywami wyroku Sądu Okręgowego. Z lektury jego treści wynika, że Sąd ten, wbrew wywodom skargi rozważył wszystkie zarzuty

oraz podał, dlaczego uznał je za niezasadne, a w efekcie, z jakich względów nie mógł podzielić wniosków apelacji. Sąd odwoławczy wywiązał się z powinności określonych w art. 433 § 2 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k., (które wskazane były jako naruszone) więcej niż należycie. Pracę tę wykonał w pełni i starannie. Taką ocenę należy odnieść również do wypowiedzi Sądu Okręgowego zawartej na s. 14 uzasadnienia, a dotyczącej fragmentu motywów Sądu Rejonowego zamieszczonego na k. 822 (s. 9 tych motywów). Ta część wyводу kasacji jak i pozostałe jej tezy są tylko polemiką, to jest własnym, odrębnym zapatrywaniem skarżącego się co do jakości procedowania Sądu odwoławczego. Zapatrywanie to, jak wspomniano, nie wytrzymuje konfrontacji z wnioskami płynącymi z analizy akt, a przede wszystkim z pisemnym uzasadnieniem zaskarżonego wyroku.

Dlatego oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną.